

ORIENTACIONS PER A LES PERSONES VOLUNTÀRIES

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

és un programa que facilita a totes les persones que tenen coneixements bàsics de català i es volen llançar a parlar-lo que el puguin practicar en un context real i distès. Aquest programa promou el voluntariat lingüístic, de manera que persones que parlen habitualment català destinen una part del seu temps a conversar amb persones interessades a practicar-lo, adquirir fluïdesa i incorporar-lo d'una manera natural a les activitats quotidianes, laborals o de relació social.

Totes les persones que participen en el programa ho fan d'una manera desinteressada.

ELS APRENENTS I LES APRENENTES

són persones majors d'edat que ja tenen un mínim de coneixements del català, que ja el parlen encara que sigui amb dificultats, i que volen practicar-lo, adquirir fluïdesa i guanyar seguretat a l'hora de parlar-lo.

LA CONVERSA

El programa proposa de fer **10 hores de conversa** repartides en **1 hora per setmana**, aproximadament.

Un cop acabades les 10 hores, si voleu continuar en el programa heu de comunicar-ho al centre de normalització lingüística al qual esteu adscrits.

L'objectiu d'aquestes trobades és mantenir una **conversa distesa** on les persones aprenentes se sentin còmodes i animades a participar; no es tracta, doncs, de fer una classe.

Molt important: ha de parlar més la persona aprenenta que la persona voluntària. No oblideu que vosaltres ja en sabeu, i que és ella qui té la necessitat de practicar el català. Convé que les vostres intervencions l'animin a expressar-se. Això serà més fàcil si teniu en compte els temes

de conversa en què mostra més interès.

Mantingueu sempre la conversa en català, fins i tot en el cas que

l'aprenent o l'aprenenta passi momentàniament a una altra llengua.

No hi fa res que digui algunes paraules puntualment en una altra llengua, però si canvia de llengua sense adonar-se'n convé que li ho feu notar.

CONSELLS

El primer dia podeu demanar-li d'on és, quina feina feia al seu país, etc. Podeu proposar de fer activitats del tipus anar a passejar, visitar un lloc interessant de la ciutat o poble. També podeu fer la lectura d'algun text i comentar-lo... Podeu dirigir-vos al CNL per sol·licitar material de suport.

No heu de corregir-ho tot, ni sempre, ni immediatament. Corregir massa provoca interrupcions que tallen el fil de la conversa a la persona aprenenta i poden crear-li inhibició; **l'objectiu de la conversa és que se senti còmoda i animada a participar**, més que no pas corregir-li els errors.

El millor és fer-ho indirectament, repetint de manera correcta allò que s'hagi dit malament: introduïu-hi **la repetició** amb una frase, com una part natural de la vostra intervenció a continuació de la seva, fent-li una **pregunta**, demanant-li **detalls**, o posant-hi **objeccions**.

Per exemple:

Aprenent/a: «**Jo només dormo bé a la meva cama**»

Voluntari/ària: «Només dorms bé al teu **llit**?»

Recordeu que l'objectiu és que la conversa sigui distesa, per tant **si voleu comentar alguns errors feu-ho al final de la conversa**.

Tingueu en compte **l'opinió de la persona aprenenta**: voldria ser corregida més sovint o potser no tant? **Parleu-ne...**

Si una de les dues persones no pot acabar les 10 hores de conversa, convé que ho comuniquem al centre de normalització on esteu adscrits.